

Είναι η ιστορία 2 φίλων που περπατούν στην έρημο.

Κάποια στιγμή τσακώθηκαν
και ο ένας από τους δύο έδωσε ένα χαστούκι στον άλλο.

Αυτός ο τελευταίος, πονεμένος, αλλά χωρίς να πει τίποτα, έγραψε στην άμμο:

ΣΗΜΕΡΑ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥ ΦΙΛΟΣ ΜΕ ΧΑΣΤΟΥΚΙΣΕ.

Συνέχισαν να περπατούν μέχρι που βρήκαν μια όαση όπου αποφάσισαν να κάνουν μπάνιο.

Αλλά αυτός που είχε φάει το χαστούκι παραλίγο να πνιγεί και ο φίλος του τον έσωσε.

Όταν συνήλθε, έγραψε πάνω σε μια πέτρα:

ΣΗΜΕΡΑ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ ΕΣΩΣΕ ΤΗ ΖΩΗ

Αυτός που τον είχε χαστουκίσει και στη συνέχεια του έσωσε τη ζωή, τον ρώτησε :

όταν σε χτύπησα, έγραψες πάνω στην άμμο, και τώρα έγραψες πάνω στην πέτρα.

Γιατί?

Ο άλλος φίλος απάντησε :

«όταν κάποιος μας πληγώνει, πρέπει να το γράφουμε στην άμμο όπου οι άνεμοι της
συγγνώμης μπορούν να το σβήσουν.

Αλλά όταν κάποιος κάνει κάτι καλό για μας, πρέπει να το χαράζουμε στην πέτρα, όπου
κανένας άνεμος δεν μπορεί να το σβήσει».

ΜΑΘΕ ΝΑ ΓΡΑΦΕΙΣ ΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΣΟΥ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΡΑΖΕΙΣ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΣΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΑ